

1.3.3; 20a (משנה ג) → 21a (ולואי שיתפלל אדם כל היום כולו) → 21a

1. ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה ושמע קולי: תהלים נה, יח 2. ויאמר משה בתת ה' לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע... שמות טז, ח 3. זכור את יום השבת לקדשו: שמות כ, ז 4. שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה ה' אלהיך: דברים ה, יא 5. כי ה' אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: דברים י, יז 6. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום: במדבר ו, כו 7. ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: דברים ח, י 8. כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלהינו: דברים לב, ג 9. ושננתם לבניך ודברתם במשבתך בביתך בדרךך ובשכבך ובקומך: דברים ו, ז

- I 'משנה ג': exemptions and obligations of women/minors/slaves
- a Exempt: due to consideration of גרמא
- i עול מ"ש even though it involves ק"ש
- ii (דברים) מזוזה even though it is adjacent to תפילין
- b Obligated: even though there may be a time factor involved
- i תפילה: since it is בקשת רחמים – in spite of v. 1
- ii ת"ת: even though it is juxtaposed to מזוזה
- iii ברכת המזון: although meal times are set (v. 2)
- c Women's obligations: in re: other מצוות
- i מה"ת they are obligated (ר' אדא בר אבהו) קידוש היום
- 1 Question: isn't it מצות עשה שהז"ג → exempt?
- (a) Answer1 (אב"י): they are liable מד"ס
- (i) Challenge (רבא): מה"ת's statement was (רבא); in addition, why not obligate them in all מד"ס
- (b) Answer2 (רבא): vv. 3-4 juxtapose the (קידוש) חיוב זכירה to איסור מלאכה; women are banned from קידוש → they are liable מלאכה
- ii מה"ת are they liable or מד"ס (ראשונים) all ask why they wouldn't be liable ברכת המזון
- 1 Split the difference: to be מוציא others (men)
- (a) משה"ת: women may be מוציא husbands (but not recommended) → משה"ת
- (i) Rejection: could be case where man ate דרבנן (כזית)
- (b) Related אגדה: vv. 5-7 – בני"י say ברכת המזון (on their own) even without שביעה
- II 'משנה ד': restrictions of a קרי בעל קרי (as per עזרא)
- a ברכות ק"ש he thinks the words (without enunciating) and doesn't say ק"ש
- b ברכת המזון: makes the ברכות afterwards, but not before
- i Dissent: ר' יהודה – he makes all ברכות
- c Conclusions about הרהור
- i ק"ש "says" is the same as speaking – which is why he "says" ק"ש
- 1 Question: why not say it?
- 2 Answer: as we did at סיני (which is the basis for עזרא)
- ii דבור: he is not considered with the community; he is מהרהר to be included with the community
- 1 Challenge: he isn't to be engaged in תפילה – tho the צבור is involved in תפילה at that time
- iii Rather: ק"ש and ברכת המזון are מה"ת; תפילה is מד"ס
- d Attempted extension of מה"ת מוח"ת afterwards is v. 7; בתורה beforehand – v. 8
- i Attempted ק"ש to each: from "weaknesses" of each to other
- ii Block: תורה is eternal life; food is immediate הנאה (& משנה which distinguishes ברכת המזון before/after)
- III Resolving ספק about reading ק"ש תפילה
- a if he is in doubt if he read ק"ש, do not read; ספק if he said (זכרית יצי"מ) – must reread
- i דרבנן ק"ש Reason:
- ii Challenge (ר' יוסף): v. 9
- 1 Answer (אב"י): that פסוק is in re: תורה דברי
- iii Challenge: our משנה prioritizes ק"ש over יצי"מ ברכת אמת ויצי"מ
- 1 Answer: since in ק"ש he already mentioned יצי"מ, preferable to read that as it includes both (+ מ"ש) (עול מ"ש)
- b תפילה again – do not say תפילה re: ספק – ק"ש re: ספק ד"א
- c ולואי שיתפלל אדם כל היום כולו) תפילה again ד' יוחנן